

РЕШЕНИЕ

№ 3693

гр. София, 26.05.2015 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 20.05.2015 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Ана Илиева, като разгледа дело номер **1100** по описа за **2015** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Ц. Д. Д. с адрес за призоваване [населено място], жк Л. Г, [жилищен адрес] срещу отказ за издаване на удостоверение за осигурителен стаж, обективиран в писмо изх. № ОА-УП-4609#1 от 27.11.2014 г. на Началник на отдел „Осигурителен архив“ при ТП на НОИ, [населено място].

В жалбата и в направените допълнителни уточнения, от съда се иска оспорения отказ да бъде отменен, като се задължи ТП на НОИ, [населено място] да издаде исканото удостоверение за осигурителен стаж. Твърди се, че писмата, на които се е позовал административния орган имат вътрешно-служебен характер, поради което не могат да служат като правно основание за отказ за издаване на удостоверение. Сочи се, че независимо от описаните факти за извършването на проверка, в тези два документа, административния орган е длъжен да издаде исканото удостоверение. Инвокирани са доводи за нищожност на оспорения акт.

По време на проведеното по делото открито заседание, оспорващият не се явява лично. Упълномощения от него адвокат Д. представя писмени бележки, в които поддържа жалбата.

Ответникът по оспорването, в лицето на Началник на отдел „Осигурителен архив“ при ТП на НОИ, [населено място] се явява лично, оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна с приетите по делото писмени

доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че със заявление вх. № ОА-УП-4609 от 03.11.2014 г. Ц. Д. Д. е поискал от ТП на НОИ, издаване на удостоверение за осигурителен стаж за периода 13.08.1993 г. до 31.12.1998 г. В заявлението се твърди, че същият е работил като шлосер през този период в ДФ „С.“ /бивше фирмено наименование СО „В. – Ч. знаме“, [населено място]/.

С писмо изх. № 21-01-227 от 31.10.2014 г. Директорът на Дирекция „Осигурителен архив“ при НОИ е указал на Директорите на Териториалните поделения на НОИ да преустановят издаването на удостоверения за трудов и осигурителен стаж по отношение на осигурителите ДФ „С.“ и ДФ „С.“ – Ч. знаме“, [населено място].

С писмо изх. № 91-01-227#1 от 27.11.2014 г. Директорът на Дирекция „Осигурителен архив“ при НОИ е дал на Директорите на Териториалните поделения на НОИ, допълнителни указания по отношение на ДФ „С.“ и ДФ „С.“ – Ч. знаме“, [населено място].

Позовавайки се на посочените писма, Началникът на отдел „Осигурителен архив“ при ТП на НОИ, [населено място] е издал оспорения отказ, обективизиран изх. № ОА-УП-4609#1 от 27.11.2014 г. Видно от заповед № 2565 от 30.07.2012 г. И. В. е назначена като държавен служител на длъжност „Началник на отдел“ „Осигурителен архив“ при ТП на НОИ, [населено място]. Съгласно длъжностната характеристика за длъжността същата има право да издава документи за осигурителен стаж и доход, съгласно чл. 30 от Инструкция № 5 от 30.06.2005 г. за приемане и съхраняване на разплащателни ведомости и трудовоправни документи на прекратени осигурители без правопреемник /публикувана на интернет-страницата на НОИ/.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: В оспорения отказ не е посочено, пред какъв орган и в какъв срок той може да се обжалва, поради което следва да се приеме, че е налице хипотезата на чл. 140, ал. 1 от АПК, т.е. подадената на 22.01.2015 г. /вх. ЖП-61/ жалба е в двумесечния преклузивен срок по чл. 140, ал. 1 от АПК. Оспореното писмо носи белезите на индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 3 от АПК – същият е от значение за признаване, упражняване или погасяване на права или задължения. Предвид на тези разсъждения, съдът намира, че е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

По силата на чл. 5, ал. 10 от КСО, при прекратяване на дейността на осигурителите, които нямат правопреемник, разплащателните ведомости се предават в съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт, освен ако в закон не е определен друг ред за съхраняването им.

В разглеждания казус няма спор, че разплащателните ведомости на ДФ „С.“ и ДФ „С.“ – Ч. знаме“, [населено място] са предадени на НОИ, защото дейността на тези осигурители е прекратена. По отношение на ДФ „С.“ – Ч. знаме“, [населено място] в писмо изх. № 91-01-227#1 от 27.11.2014 г., се сочи, че при извършена проверка в [фирма] е установено, че ведомостите на бившия завод „Ч. знаме“, [населено място] се

съхраняват в това дружество, поради което е назначена проверка на истинността на предадените в НОИ ведомости на същия осигурител. По силата на чл. 30 от посочената по-горе инструкция, документите, приети за съхранение в ТП на НОИ и в архивохранилищата, се използват за издаване на документи за осигурителен стаж и осигурителен доход. Според чл. 32 и чл. 34 от същия подзаконов акт, документите по чл. 30 се издават безплатно в срок до 30 дни въз основа на писмено заявление от лицето, за което се отнасят, или от неговите наследници.

Настоящият съдебен състав намира, че в случая административният орган може да откаже издаване на исканото удостоверение, само в случай, че ведомостите на осигурителя не са предадени в НОИ, което в случая не е така. При извършване на исканата административна услуга административният орган действа при условията на обвързана компетентност – при доказан правен интерес от извършване на услугата, административният орган е длъжен да я извърши като удостовери всички факти и обстоятелства с правно значение, касаещи заявителя, без да има право да откаже това удостоверяване. Извършването на вътрешни проверки за истинността на ведомостите, в никакъв случай не може да бъде основание за отказ за издаване на удостоверение за осигурителен стаж. Автентичността и верността на този документ може да бъде обсъдена в административното производство по издаване на разпореждане за отпускане на пенсия. В случай, че се установи, че удостоверението е издадено въз основа на неистински документи, административният орган ще може да откаже отпускането на пенсия.

В заключение следва да се отбележи, че оспореният акт е валиден. Съгласно длъжностната характеристика за длъжността Началник на отдел „Осигурителен архив“ при ТП на НОИ, [населено място] има право да издава документи за осигурителен стаж и доход, съгласно чл. 30 от Инструкция № 5 от 30.06.2005 г.

По изложените съображения, съдът намира, че постановеният отказ е издаден от компетентен орган, в предписаната от закона форма, но при несъответствие с материално-правни разпоредби и целта на закона, поради което следва да бъде отменен, а делото да се върне като преписка на Началник на отдел „Осигурителен архив“ при ТП на НОИ, [населено място], за издаване на исканото удостоверение.

С оглед изхода на делото и предвид на факта, че оспорващия не е поискал разноски, на същия не се дължат такива.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 2, чл. 173, ал. 2 и чл. 174 от АПК, Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Ц. Д. Д. от [населено място] отказ за издаване на удостоверение за осигурителен стаж, обективиран в писмо изх. № ОА-УП-4609#1 от 27.11.2014 г. на Началник на отдел „Осигурителен архив“ при ТП на НОИ, [населено място].

ВРЪЩА ДЕЛОТО като преписка на Началник на отдел „Осигурителен архив“ при ТП на НОИ, [населено място] за издаване на исканото удостоверение при спазването на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящето решение.

ОПРЕДЕЛЯ 30-дневен срок за произнасяне.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с

касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република Б..